

B. C.

H. M. 195.

Ex libris 213.

Prudentia prae stat

L A O I D H E A N

LE

I A I N M A C - E A C H A R N A ,

A Eilein Biseid, a nis 'an Grianaig.

Glasgow,

PRINTED BY ARCHIBALD SINCLAIR.

1863.

PRICE]

[SIXPENCE.

L A O I D H E A N

LE

IAIN MAC-EACHARNA,

A Eilein Eiseil, a nis 'an Grianaig.

Glasgow,

PRINTED BY ARCHIBALD SINCLAIR.

1863.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

CLAR-INNSEADH.

	Taobh-duileig.
Roimh-radh, - - - - -	3
Is mithich dhuinn Dùsgadh, - - - - -	4
Cruaidh-ghleachd, - - - - -	6
An Saoghal carach, - - - - -	8
Comhairle Brathar agus Gràdh Chrìosd, - - - - -	11
Ard-Iolach, - - - - -	12
Na Fireanan agus na h-Aingidh, - - - - -	14
Gradh Chrìosd, - - - - -	15
An Seangan, - - - - -	16
An Solus Fìor, - - - - -	18
Buachaillean an Ard-Rìgh, - - - - -	20
Iompaidh, - - - - -	21
Sgeul aoibhneach na Slainte, - - - - -	22
Gearr Chunntas mu'm Bheatha, - - - - -	23

ROIMH-RADH.

Air dhomh a nis bhi tòiseachd
Chum glòir an Ti is àird,
Ni mi chur an òrdugh
Mu'n dèigh a bha mi'm thràill ;
Bha mi cho caoin shuarrach,
'S mi 'gluasad anns gach àn,
Gun smuaineachadh air tròcair
No mu'n dòruinn aig a' cheann.

Bha mi air uairean gòrach,
'S mi'n comhnuidh anns a' ghleann ;
Bhi taoghal thaighean-òsda
'S e ghòraich 's motha th'ann ;
Cha tugainn géill do m' chàirdean
A bha ghnàth ann an geall
Gu'm pillinn o mo ghòraich,
Ach mo dhòchas cha robh ann.

A nis cuiridh mi deoch làidir
Gu bràth fada uam,
'S cha taobh mi taighean-òsda
A dh'òl as a' chuaich,
Ach thig mi gu mo bhràthair
Is e Slànuighear nam buadh ;
'S le neart a ghàirdein làidir
Bheir e tearuinte mi suas.

O dean mo theanga gheurachadh,
'S cuir i gu feum gun dàil,
A chum a' chùis a leughadh
Do chreutairean tha'n càs ;
Agus is e mo dhòchas,
'N uair dh'éisdeas sibh mo dhàn,
Gu'n dean e 'ur brosnachadh,
A's solus thoirt a mhàin.

A nis innsidh mi gu frinneach
 Gach ni tha ann am bheachd,
 Mar tig thu thun an t-Slànighir,
 A tha 'g ràdhtuin, " Thig a steach
 A dh'ionnsuidh mo shuaimhneis."
 Mo thruaighe! h-uile neach
 A dhiùltas le tàr e—
 'G an sàrach bidh am feasd.

O anaim nis gabh aithreachas,
 'S na bi ni's faid' a'd' thràill,
 An sàs aig dia an t-saoghail
 Tha 'gad' mhealladh h-uile là ;
 A's mu ni e do bhuannachd
 Mo thruaighe thu gu bràth :
 Do thilgeadh anns na lasraichean
 Tha 'lasadh air gach làimh.

An sin bidh gèosgan fhiacal,
 'S gu siorruidh gùl a's bròn :
 Ga d' phianadh aig na diabholaidh,
 Mar iasg air eibhlean beo ;
 'S mar tig thu thun an t-Slànighir,
 Is e Ard-rìgh na gloir,
 Cha bhi agad àite tearuint
 O gach deuchainn th'air do thoir.

A nis ni mi co-dhùnadh
 Le cliù do'n Tì is àird :
 Strìochdta air mo ghlùinibh,
 'S ag ùrnuigh do ghnath ;
 A' guidhe air son dhaoine,
 'S a' glaothaich riu gach là
 Iad a philltinn o an doighean,
 'S an ceòl so chur an àird.

IS MITHICH DHUINN DUSGADH.

O anam gun sòlas
 Gur h-uamhar an dòlas
 Thu bhi d' shìneadh san òtrach
 Mar is beò thu a'd' thràll.

O dùisg 's na dean cadal,
 O dùisg 's na dean cadal,
 O dùisg 's na dean cadal
 Ann an glacaibh do nàmhaid.

Dean sealtuinn gu beachdail
 Cho olc 's a tha 'm peacadh ;
 Gach neach a ni chleachdadh,
 Tha e 'n glacaibh a' bhàis.

O dùisg, &c.

Le fonn a's le caithream
 Dean mosgladh o d' chadal ;
 'S le ùrnuigh a's tagradh
 Gheibh thu'n glacaibh do bhràthar.

O dùisg, &c.

'So am bràthair tha treun
 A's cha dean e do thréigsinn
 Air do shon chaidh a cheusadh
 'S rinn e t' éiric a phàidheadh.

O dùisg, &c.

Tha na fiachan nis dùbailt
 Air an dìol le mòr ùmhlachd
 Do'n chroich rinn e lùbadh
 'S be rùn-san am pàidheadh

O dùisg, &c.

Cha'n ann le nitheanan truailidh
 A tha'n t'anam air fhuasgladh
 Ach le fuil phrìseil ro uasal
 A bheir buaidh anns gach gàbhadh.

O dùisg, &c.

'S ann 's an fhuil so tha'n ìocshlaint
 A's gach braon di is dìon i
 Do gach aon gheill do Iosa
 Mar an Rìgh 's mar an Slànuighear.

O dùisg, &c.

O dhuine dean saothreach
 C' arson a bhios tu air faontra ?
 Dean spàirn anns an t-saoghal
 'S trid a ghaoil-san bidh tu tearuint.

O dùisg, &c.

Tha ghaol-san gu fialaidh
 Am measg dhaoine 'g a riarach',
 'S gur h-e dhùrachd sa mhiann-san
 Gu'n iarraidh tu tràth e.

O dùisg, &c.

O éisdibh a dhaoine
 Fuaim na gall-tromp a' glaothaich,
 A's teachdairean Fìr-saoraidh
 A' glaothaich 's gach àite.

O dùisg, &c.

O dhuine dean cabhag
 'S na dean faireachd ri t' fhalluinn ;
 Ach thig a dh' ionnsuidh a' bhaile
 'S bidh t' anamsa tearuint'.

O dùisg, &c.

'S e so baile na dùdein
 Do gach creutair fo dhìteadh ;
 Is e Crìosd am fìrean—
 Rìgh nan rìgh anns na h-àrdaibh.

O dùisg, &c.

'S e a ghaol a's a thoilsan
 Gu'n deanadh daoine a mholadh
 Le saothreach 's deadh obair,
 'S le togradh a ghràsan.

O dùisg, &c.

Tha nis doille air do leурсain
 'S tha do chàil air do thréigsinn',
 'S ma ni thu amharc gu geur air
 Ni thu leum dh' ionnsuidh 'n t-Slanuighir.

O dùisg, &c.

O éirich 's dean mosgladh,
 'S e mo mhiann bhi 'g ad' bhrosnach
 Trid leурсain an fhocail
 Mar a dh' fhosglas a' Ghailig.

O dùisg, &c.

CRUAIDH-GHLEACHD.

Cha'n urra mi fein gach ceum a leantuinn
 Thug Iosa Mac Dhé an eiric peacaidh,

'S cha'n 'eil iad fo'n ghréin nam bu leur dhoibh fhaicinn
Nach geilleadh d'a reachdan 's d'a òrdugh.

Rinn mi gu ro dhàn' roimh'n fhásach a leantuinn
Iosa ar Slànuighear thug a ghradh do pheacaich
Nis thig sinn gus a' ghàr' far am b' àbhaist d'a chleachdain
Bhi 'g ùrnuigh 's ag aslachadh 's e brònach.

Bha 'shùilean an àird a ghnàth r'a Athair—
Gach cunnart is cràdh bha ghnath na aire ;
Cha do ghéill e do Shàtan 's cha d'fhàilnich a ghealladh
'S bha ghràdh mar lasair an comhnuidh.

'S ioma là le saoth'ir rinn e glaothaich r'a Athair
Air son peacan' an t-saoghail le braonaibh fola ;
A' tuiteam air làr 's'ga shàrach le falus,
Le spàirn 's gleachd anama 's e brònach.

Bha copan fraoch feirge air a dhealbh fa chomhair
'S air sealltuinn d'a 'n àird thuirte e, "Athair ma's toil leat
Cuir seachad e'n dràs'd 's mi air mo chràdh ro dhona,
Ni h-e mo thoil-sa ach do thoil-sa biodh deanta."

Bha'n copan sin làn—'s ann an gàradh Ghetsemani
'S bha chridh' air a chràdh 'se ghuath a' feitheamh air,
Dh'òl se e'n àird ged bu chràiteach leis e
'S cha d'fhàg e bheag dheth gun tràghadh.

Bha corruich a Dhia dol troi' chliabh 's troi' 'anam
'S bha daoine gun chiall ga bhualadh 's ga sparradh ;
Bha aigne ar Triath mar air sliabh bhruthach sleamhainn,
'S na diabhail gun mheachain an sàs ann.

An sin ghlacadh an laimh air Slànuighear beannaicht,
'Se dhiteadh gu bàs a bha nan aire ;
'N sin thuair iad gun dàil an ni mar bu mhaith leo ;
'S rinn a shàrach', 's a cheangal le còrdaibh.

O amhaireibh gun dàil 'nuair a dh'fhàg e'n tala,
A's ionnsramaid a' bhàis air a càradh air thairis ;
Bha leanabh an àigh air a shàrach' fo'n eallach,
'S e ghradh thug dh' ionnsaidh a bhòin e.

Le beachdachadh sùil 's le lùbadh cridhe
'S le sealltuinn gu dlùth air a' chuis mar chithear,
Bho Chalbhari àrd tha ar slàinte 'tighinn
'S bidh braithrean-a's fineachan tearuint.

Nis thog iad e suas, cluinnibh fuaim nan tarrunn,
'G an sparradh gu cruaidh na lámhan 's na chasan ;
Rinn e éigheach gu cruaidh, 's chaidh fhuaim feadh an tal-
" Mo Dhia, carson rinn thu m' fhàgail!" [aimh.

An sin dhorchaidh an speur a's reubadh an talamh,
 Bha cumhachd nan neamh gu léir air an crathadh;
 Bha seirbheisich Dhé air éiridh o'n talamh,
 'S thug sgeul mar a thachair an Sàlem.

'N uair a leag iad san ùir Fear-iùil gach caidreamh,
 'S aig duine san dùthaich cha robh sùil ri e charach';
 Ach le cumhachd 's le buaidh chrith-ghluais an talamh,
 'S bha 'n t-Uan air aiseag gu beò-shlaint.

Tha sonas bith-bhuan aig sluagh air fhaghail
 Trid nam peanasan cruaidh chaidh an t-Uan troi' air thal-
 amh,
 'S tha ghaol-san gun fhuarach do'n t-sluagh rinn e cheann-
 ach,
 'S e shus air deas laimh na mòrachd.

AN SAOGHAL CARACH.

A mhuinntir an t-saoghail,
 Gur mòr a thug sibh do ghaol
 Do nitheanaibh faoin 's cha tròcair;
 A tha gun bhlas no gun sùgh,
 Air a chleachdain 'n 'ur rùn
 Bhi sasach 'ur sùil le sòlas.

So an sòlas tha faoin
 A tha r'a fhaighinn san t-saoghal,
 Ni 'ur ceangal ri eug a's dòruinn;
 'S ni 'ur tarriung gu luath
 A dh' ionnsuidh siorruidheachd bith-bhuan
 Mar sguir sibh gu luath d' ur gòraich.

Air an t-saoghal tha truaigh
 A's glas a' cumail an t-sluaigh
 An tìr airsneil air chuairt a's brònach;
 A' sìor tharruing 'na dheigh
 Gach fear-misg is mi-bheus
 Le miodal, le breug a's seòltachd.

Ged is milis an saoghal
 Tha trom eallach air daoine'
 'S cha'n fhairich luchd baoth 's faoin chòmhradh.

A tha 'cluiche gun tàmh
 Le fear-casaid nam bràthar
 'S fear meallaidh sliochd Adhaimh gu dòrainn

Bidh an dòrainn gun cheann
 'S cha bhi teasraiginn ann
 Bho theine mhillteach nach gann 'gan ròsdadh,
 Air a sparradh gun dàil
 Dh'ionnsuidh cagailt a'bháis
 A's bidh crìoch gu bràth air an solas,

O ! nach b' aithne do dhaoin'
 An cuid mearachd san t-saogh'l,
 'S cha bhiodh iad cho faoin no gòrach ;
 A' trusadh connaidh gun tàmh,
 'S a taomadh ola gach là,
 A ni lasadh a's bàs a thoirt còmhla.

Tha'm bàs orra teann,
 'S ni e'n glacadh sa' ghleann,
 'S bidh na donais 'nan deann an tòir orra ;
 'S cha 'n fhaigh iad mu sgaoil,
 Ged bhiodh armailt an t-saoghail
 Cur cath chum an saoradh o'n dòrainn.

Eadar chasan a's cheann
 Theid an ceangal gu teann,
 'S cha 'n 'eil coimeas no cainnt gu leoir ann :
 A chuireas an cèill
 Na truaighean gu léir
 Bhi an rioba na béisd the seòlta.

Tha e deothal gach là
 Sùgh a's aigne gach tràill
 Tha an slighean a' bhais le dhòighean :
 'Cur cagar nan cluais
 'S 'g an séideadh a suas
 Gu boile a's uabhar feòlmhor.

Bidh an t-uabhar so ann
 Ged tha àireamh gun cheann
 Measg tonnan a's fearg an còmhnaidh
 Ann an ifrinn tha shios
 Air an glasadh gach linn
 Gun chaochladh, gun sìth, 's gun trècair. ;

Tha nis trocair air chùil
 Oir cha b'è bha nan rùn
 An àm iomairt nan dùirn aig bòrdaibh;
 'S gu siorruidh 's gu bràth
 Cha'n fhaic iad an là
 A ni'n sgaradh o chràdh ' so dhòruinn

Ach a' fulang gu truagh
 Anns na piantan bhios buan
 'S cha ghabhar dhiubh truas 'nan dòlas
 O nach do chreid iad an sgeul
 A thug Iosa Mac Dhé
 Mu pheanas, mu léirsgrios a's dòrainn.

Tha am peanas so ann
 'S dean a chreidsinn na àm
 Mu'n tig e na dheann, 's cha sòr e
 Do ghlacadh 'na spàig
 A's do tharruing gun dàil
 Dh'ionnsaidh bhreitheamh tha 'g ràdh mar is beò e

Nach toil leis do bhàs
 Ach thu philltinn na thràth
 Oir tha maithas a's gràs gu leoir aig;
 'S ann an cùirtibh an Rìgh
 Ma ni thu aideachadh fìor
 Thig sonas a's sìth mar chomhla.

Tha sonas bith bhuan
 Ann an Ard rìgh nam buadh,
 'S mar thein-athar aig luas roi' na neolaibh,
 Ni e tighinn a nuas,
 Agus gabhaidh e truas
 Do'n chomunn a fhuair air eolas.

So an comunn tha saor
 A thug an càl ris an t-saoghal
 Nach da tharruing a thaobh le 'sholais;
 Ach le Spiorad nan gràs
 Tha iad caomhail a's blàth,
 Is mo bheannachd le gràdh do'n t-seors' ud.

COMHAIRLE BRATHAR AGUS GRADH CHRIOSD.

O! eirich suas 's dean cabhag luath
Thig dh' ionnsuidh an Uain tha uasal àrd,
A's cha bhi air gruim 's a ghaol cho buan
Do dhaoine truagh d'an dual am bàs.

Tog suas do shùil, 's dean iarraidh dlùth
Tha ghaol 's a rùn mar dhriùchd o'n àird ;
'S ma thig thu dlùth tha fear sa' chùirt
A' tagradh do chùis 's tha'n t-ùmhladh paight'.

Tha 'ghaol le bann do'n t-sluagh tha'n geall
Air an fhois tha ann aig ceann na crìch ;
'S mu thig thu bhràth'ir, do'n chuideachd aigh
Thig fois a's tàmh thig gràdh a's sìth.

Air do leabaidh thaimh tha fear do ghràidh
Gad' dhìon le bàigh : gur càirdeil dlùth
An Tì a bha 'sa tha gach là
Ann an Sion àrd 's gur gràdh a chliù.

O! seinnibh dàin a's salmaibh dha
A's laoidhean gràidh, 's gu bràth cha diùlt
E togradh dàin o Spiorad gràis,
'S tha 'naomhachd àrd o's ceann gach dùil.

'S tu fear an gaol 's cha tuig an saogh'l
Cia blasda aobhach sùgh do chainnt
Tha milis blàth, s do chaoimhneas lán
Do ghaol gu bràth dhoibh gus a' cheann.

Ged robh sinn dall tha samh-shùil ann—
Ged robh sinn mall 's a' call air clìth
Tha ola thlàth a's neart a's slàint
Ann an fear ar gràidh 's ar Slanuighear, Criosd.

O! 's ioma ceum thug Criosd, Mac Dhé :
'S ann dha is leir ar feum 'n ar càs ;
Ar cobhair tràth roimh àm a' bhàis,
'S le iochd a's gràdh thig slàint' o'n àird.

Tha cobhair dlùth a's dearbh an rùn
Tha 'g iarraidh dlùth le cliù gach là
Tha sòlas ùr o Rìgh nan dùl
Air fadadh rùin teachd ciùin na làthair

ARD-IOLACH.

O ! tòisicheamaid còmhla
 Air seinn ceòil le lan-aighir ;
 Le cridheachan deònach
 Gu bhi glòrach an Athar,
 Le tògradh beò
 A' seinn ceòil ann ar n-anam ;
 'S bheir e dhachaidh gu glòir sinn,
 'S bidh ar còmhnuidh 's na flaitheas.

Tha ar sùil ris an fhirinn
 A labhair Criosd air an talamh,
 Nach dean e ar dìobradh,
 Ma bhios sinn dìleas d'a ghealladh,
 O cuidich, a Rìgh, sinn
 A's bidh sinn cinnteach gu'n tachair
 Gach ni a labhradh sa' Bhiobull
 A tha toirt cinnt air a mhaitheas.

A ta do mhaitheas 's do thròcair
 Mar aimhnichean mòr gun tràghadh
 A's gach neach a ni òl dheth
 Gheibh e eòlas air slàinte.
 Ni e paghadh a chasgadh—
 Tha an dealt o na h-àirdibh
 'Sruthadh a mach o rìgh-chathair
 An Tì tha tabhairt dhuinn slàinte.

Tha rìgh chathair na Trianaid
 O's ceann gach reusan a's seallaidh
 Tha na h-ainglibh neo-chriochnach
 Air an sgiathaibh mu choinneamh
 A' cur sgàil air an eudan
 Bithean saor bho'n mhallachd ;
 'Slor mholadh ar Dé-ne
 A's gu sìorruidh iad sona.

O ! nach sona do'n àireamh
 A tha sàbhailt air thalamh,
 'S é Iosa ar Slànuighear
 A thug o bhàs sinn gu beatha :
 'S ma nì sinn na's fearr leis
 Le gáirdeachas do labhairt
 A bhi 'g òl á tobraichean slàinte
 Tha dear làn 's a' cur thairis.

Tha mìltean an tràth so
 A tha 'g àiteach an talaimh
 A rinn òl as an lànachd
 Tha 'nar Slànuighear beannaicht' ;
 A's cha bhi iad air tràsghadh
 'S na's fearr na céir-mheala
 Spiorad Naomha nan gràsan
 'G an sior shàsach' le 'mhaitheas.

Tha an Spiorad ro threun
 'S ni e gach geug agus droigheann
 A spionadh a'm freumhan,
 A's ni e àiteach san anam :
 Ma bheir sibh ach géill da
 Ni e féin ann an obair—
 Obair slàinte ar Dé-ne
 A leigheas gach creuchd agus galar.

Tha'n galar so tàrmaicht'
 An sliochd Adhaimh air thalamh,
 A's ma ni e ar cràdhadh
 A ta slàinte anns a' ghealladh ;
 Tha an gealladh cho dlùth dhuit
 Anns gach cùis ni thu amharc
 'S gur meas thu na Iudas
 Mar dean thu lùbadh gu h-ealamh.

A' chuile bbriste cha bhrùth e,
 Ach ni e dlùthadh 's a teannach,
 Le faicill 's le cùram
 Bidh e 'ga h-ùrach gach latha ;
 A's a' chaol smùid cha mhùch e
 Ach 's e rùn i bhi 'gabhail ;
 A's mar lasair gu siùbhlach
 Bidh an cliù aig an Athair.

Deanaibh aithreachas tràthail,
 A mheud 's a tha gun am beannachd,
 A's bheir e lòchran gràidh dhuibh,
 A ni dealradh san anam ;
 Cha dean uisge a bhàthadh,
 'S an ola ghràs-mhor a' gabhail,
 'S e air fhadadh le'r Slànuighear,
 An Ti is àird air a' chathair.

NA FIREANAN AGUS NA H-AINGIDH.

O! 's ioma latha cràiteach tha aig daoine anns an fhàsach,
Tha peacadh agus sàrach' gun tàmh no gun fhois,
'Gan leantuinn gu ro dhàna, a's bheir e dh' ionnsuidh bàis iad,
Mar caisgear e le'r Slànuighear cha bhi tàmh dhoibh no clos,

Ged robh mi fein 's mo bhràithrean aig imeachd air na sràidean
Tha turra chadal a's naire air tàrmach' san stoched ;
'S cha'n éisd iad ri mo thàladh, ged labhras mi sa' Ghàilig
Chum am brosnachadh gu gràdhach, gu slàint agus fois.

O! éisdibh ris an t-Slànuighear, a pheathraichean 'sa bhràithre,
Ciod a ta e 'g ràdhtuinn mu shàrachadh goirt ;
'S ma tha sibh fo throm uallach 's e fein a bheir dhuibh fuasg-
ladh

O sparradh chrannaibh cruaidh 'rinn 'ur fuaigheal san olc.

Tha domblas agus searbhachd tha aimhleas agus meaval'achd
Air a chumadh ann ar dealbh-ne 's cha 'n fhalbh e d'a dheòin ;
Ach ni e ciunteach sàbhailt an t-anam an glaic Shàtain—
Is muladach do chàradh, oir bàs 's e do dheoin.

Tha 'm bàs so na theann-rnith a' siubhal troi' na gleann'tan,
S gach slighe dhìreach 's chàm ni e amas ceann an ròid ;
'S aig do chridhe ni e bualadh, a's t-anam ni crith ghluasad
Le eagal a's le uamhas, 's an thruaighe air a thòir.

'N sin falbhaidh iad le cheile mar dhealanach sna speuran,
A's sùil gu bràth na dheidh san cha leur dha aon àn ;
Ach thig iad gus an àite—'se ifrion a bhios cràiteach—
'S an sin an glacaibh Shàtain am bàs bheir air làmh.

An sin bidh sgreadail chruaidh a's bidh goiltean air a' chuan
ann,
'S bidh tàirmeanach a's thruaighean a' bualadh air do cheann ;
'S bidh an t-anam air a chruadhach' a's griosach theine umh-
asach,
A's pronnsg 'lasadh suas ann, 's mo thruaighe ! do chall.

Nis cheannaich thu led' ghòraich an ifrinn bhios 'gad' ròsdadh,
'S cha ghabhadh tusa seòladh 'nuair bha thu anns a' ghleann ;
'S ged dh'innseadh dhuit na leontan bha'n duine saibhir 'fògh-
lum

Cha chreideadh tu 's mar sglèò leat, 's cha bhinn leat a' chainnt.

O! 's muladach an càradh bhios air peacaidh 'n sin gan sàrach',
Bidh a' chnuimh a chaidh nach bàsaich 'gan cràdhadh 's'gan
lot ;

Aig itheadh troimh an cnàmhan le cabhag dhian 's cha chnàmh
iad—

'S mairg a dheanadh tàir air an t-slàinte tha bhos.

Truas no iochd gu bràth 'cha nochdar do na tràillean
 A dhearmaid tairgse slàinte, 's rinn tàir air an toil
 Bha tighinn o na h-àrdaibh o thogradh Spioraid ghràs-mhoir ;
 'S gu cinnteach fhuair am bàs iad na làmhan chum a thoil.

O! seinnibh nis a bhràithrean an laodh so anns a' Ghàilig
 Le togradh moladh ghràsan a tàladh gach dedin,
 Gus an rioghachd a tha do leursainn 's e ionad comhnaidh
 Dhe e.—

'S e 'n Spiorad a bheir éisdeachd, 's a réiticheas gach ceò.

Nis crìochnaichidh mi le ràdhtuinn, Tha'n gaol sin gun fhàil-
 neach

A thug Iosa do a bhràithrean a dh'fhàg e sa' ghleann ;
 Bithibh greimeil, duineil, càirdeil, gu gleachd an aghaidh Shà-
 tain,

S r'a chuillbheirt ni sibh gàire, 's'ur gràdh air 'ur ceann.

Tha ar n-aigue nis làn solas san fhuil sin a chaidh 'dhòrtadh
 Tha 'n inntinn air a treòrach gu beò-uisge sèimh :

Tha 'n t-anam air a chòmhdach fo sgéith an Ti thug còir dhuinn
 Air tobar nìghidh leòntan 's a' ghlòir aige fein.

GRADH CHRÌOSD.

Gur h-e Iosa, Mac Dhé, a thug dhuinn a' mhòr spéis
 'N uair a bha sinn leinn féin 'n ar reubalaich thruagh ;
 'S nach robh^hni fo na flaitheas air an deanamaid tarruing,
 Rinn ar Slanuirghear beannaicht' ar ceannach o'n truaigh.

Tha 'ghaol-san gun choimeas do dhaoine mi shona ;
 Ard-ainglean 'ga mholadh 's a' beachdach' gu dlùth,
 Air maitheas na Trianaid do dhaoine mi-dhiadhaidh ;
 'S gur daoine gun chiall nach iarraidh tighinn dlùth.

'N uair a rugadh san stàbull Ard-cheannard ar slàinte,
 Bha Ioseph is Màiri dha-san gle dhlùth ;
 Thàinig Reult o na h-àirdibh a's dhealraich an t-àite,
 'S rinn na buachaillean gàirdeachas 'nuair a thuig iad a' chùis

Cha luaithe thàinig an sgeula a dh'ionnsuidh rìgh Herod
 Na dh'òrduich e 'threun-fhir a dh'éiridh gun dàil,
 'Dhol a dh'ionnsuidh a' bhaile san robh Iosa na luidhe
 A dh'fhaicinn mar thachair, chum a ghlacadh 'na thràth.

'N uair a chunnaic na druidhean an t-Uan, am Fear-saor-
 aidh,

Bha'n nàdur air caochladh, 's rinn iad aoradh gu luath ;

'Toirt glòir agus moladh do Dhia tha ro thoileach
Gu'n dealradh a sholus an cridheachan sluaigh.

Gu'r h-e Criosd, am Fear-saoraidh, thug an solus do'n
t-saoghal ;

Cha do cheil e a ghaol-san air daoine bochd, truagh :
O'n phrasaich 's troimh 'n fhàsach, 's ann an deuchainean
gàbhaidh,

Cha do ghearain e sàrach' air son tèarnadh a shluaigh.

An sin thàinig an latha 's bha Ios' air a tharruing !
An làthair an Ard-shagairt gu cathair na cùirt ;
'S 'n uair a chuir iad ris ceisdean cha do fhreagair e bheag
dhiubh,
'S mar Uan e gun teagamh 'na sheasamh gu ciùin.

An sin dh'éirich droch dhaoine a's rinn iad na dh'fhaod iad,
Le toibheum a' glaothaich, " Beir uainn e gu luath : "
'G ràdh, " Ceus e, ceus, cha'n 'eil rìgh againn ach Ceasar, "
'S le builean bha breuna rinn iad leum air an Uan !

O ! Athair na siorruidheachd c'ait a nis bheil do reusan,
'Bhi 'faicinn t'Aon siorruidh ga riasladh gu bàs ?
Fo dhi-meas aig daoine 's ga bhualadh san eudan,
'S gun neach air an t-saoghal a' gabhail a phàirt.

O ! seallaibh gu domhain air uamhas a' ghnòthaich,
'S e ar peacannan mallaicht' thug Criosd gus a' chrann ;
Le deamhain ga theumadh 's le naimhdean ga reubadh
Le'n saighdean geura 's dhorch' an speur os an ceann.

'S 'n uair a thog iad an àird e cha do thréig e a chàirdean ;
Ann am piantan a' bhàis bha a mhàthair dha dlùth,
'S air a chràdh na 'anam 'fulang sparradh nan tarann
'Na làmbhan 's na chasan, 's mar an canach a ghnùis.

An sin bhàsaich an Duine, Fear-saoraidh nan uile,
'S gach braon da fhuil-san chaidh a dhòrtadh gu làr ;
So éifeachd na fola chaidh a thaomadh air thalamh
Chum air peacan' a ghlanadh 's ar ceannach o'n bhàis.

AN SEANGAN.

O Bhealtuinn gu Samhainn tha seangan an làir
A' trusadh gach nì bhios na dhìth san droch là :

Gun leisg 's le mòr dhìchioll a' lionadh an àird
'Ionad còmhnuidh fo'n talamh, 's e 'gharadh bhios blàth.

Tha 'n seangan ro ghleusda—'se ar feum 'thoirt fa'near —
Gu dìchiollach, grunn-dail, san t-samhradh 'bhios teith ;
'S gur seòladh do'n òig' e, 's do gach seòrsa fa leth ;
Gu bhì tional an lòn a bheir sòlas nach beag.

Thig dùlachd a' gheamhraidh, 's ro ghrannda a shnuadh,
'S bidh do'n t-seangan an samhradh an geamhradh air chruas
A' gabhail do'n lànachd is fearr tha sa' bhruaich,
'S na dhèan gu taingeil o chranntachd an fhuachd.

Dean éiridh gu h-ealamh tha 'd chadal san eug,
'Rinn t-ionmhas air thalamh a cheannach le breug ;
Is Sàtan ga d' mbealladh gach latha 'na dhéigh ;
Is ifrionn air thalamh gun bhì'n ceangal ri nèamh.

O ! anaim tha falamh, cia fhad bhios tu'n ceò ?
Thig dh'ionnsuidh na cathrach sam bheil sonas gu leòir
Do gach creutair air thalamh tha 'g iarraidh le 'dheòin
Gus na h-àiteachan falamh a tha fathast an glòir.

Ma tha 'n leisg ort a' buadhach' gur truagh dhuit do chall,
Cuimhnich seangan a' chluarain 's ni e suas thu air ball ;
Is bheir e dhuit seòladh mar is còir dhuit na àm
A bhì 'gabhail do'n lòn a bheir glòir aig a' cheann.

Tha an lòn so ri 'fhaghail 'am fear-tagradh do chùis,
'S tha a stòr a' cur thairis trid a mhaitheis 'sa rùn ;
'S ma bhios tusa falamh 's tu 'n coireach nach lùb
A dh'ionnsuidh an talaimh mar an seangan le d' rùn.

'Guidhe iompach' gu h-eallamh, 's ath-cheannaich an uair,
A dh'imich le cabhaig 's a chaidh seachad air chuairt,
Is gheibh thu ni maith leat 's neart anama le buaidh,
'Se meangan 'na ghealladh bheir t-anam gu 'chluain.

Tha am meangan so sùghmhor 's gur dlùth dhuinn 's gach
ceum,

An leòmhann treubh Iudah tha 'dùsgadh nan ceud,
O Iunndaireachd codail 'sa' gabhail dha féin,
Sluagh mìlte le galar 's e leigheas gach creuchd.

Ma tha an galar so ainneamh tha m' aithne-sa clìth,
'S ioma rìgh agus sagart nach d' fhalaich a spìd,

A's le baranntas daingean o'n teagasg 'thug Criosd
Ma thig thu le t-callach gheibh t-anamsa sìth.

Bidh sonas gu bràth dhuit, a's slàinte gach linn,
Agus cobhair o'n Ard-rìgh, 'sa ghràdh dhuit air chinnt';
'S na seudan is àillidh tha'm pàillun an Rìgh
Air a chleachdain ri d' nàdur ga d' thàladh gu mìn.

O! cuimhnich an tarruing a theagaisg thu tràth,
'Dhol an cinnseal na h-obair a thog thu an àird
Gu càirt an àrd-shagairt a thoirt t'anam na làimh,
A nì 'dhion o gach gaillionn 'so charachd an nàmh'.

Tha maitheas is sìochaint, is fireantachd 's gràs,
San lànachd tha 'n Iosa is firinn an ràdh
Nach dean e ar dìobradh 's toilinntinn gach là,
Mar an seangan gu dìblidh bi strìochdte do ghnàth.

O ghliocas a's reusan sìor iarraibh gach tràth,
O ar bràthair tha sìorruidh 's e fialuidh mu 'ghràdh,
'S a bheannachdan rianail bheir ciall dhuinn gach là,
Hosanah gu sìorruidh! molaibh Dia anns gach àit'.

O molaibh a's seinnibh, agus labhraibh mu 'ghràdh,
'S e lasas an teine le ceanal o'n àird;
'S na dhaingneach ro dhaingean troimh pheileir an nàmh,
Tha Criosda, ar Caraid, 's e Carraig nan àl.

AN SOLUS FIOR.

O! 'ghrian tha boilsgeadh am marbh na h-oidhche
'Toirt solus soillseach do na h-uile neach,
A tha le umhlachd ag iarraidh stiùraidh
O Rìgh nan dùl gur a dlàth dhoibh neart:
Ma tha 'n dall gun leursain cha choir an ghréin e,
Tha 'solus féin aic' gach ceum a' triall,
'Toirt solus àluinn do dhaoine sàruicht'
'Tha 'n slighe na slàint' 'sa thug an gràdh do'n Triath.

Tha 'ghrian ro ghlòrmhor os ceann gach eòlais,
A's dearbhaidh Pòl e sna h-uile ceum—
A fhuair an t-òrdugh o shluagh gun eòlas
Gu daoine òirdheire a chur an greim;

Air an t-slighe thriall e gun iochd, gun riaghailt,
 'S am barantas fiadhaich aige na làimh,
 'S an solus dhealraich, 'se Ghrian is àillidh
 'Rinn teachd o'n àirde, 'se 'ghràdh a bh'ann.

Tha Grian na fireanntachd a' dealradh cinnteach,
 'Se is seadh do'n Bhiobull o cheann gu ceann ;
 Bithibh tairis, dìleas, gun cheilg no mì-rùn,
 'S bheir an solus fìor so ar sìth 'na àm,
 Na reultan fìor-ghlan tha 'dealradh cinnteach
 Tha 'toirt an ìoeshlaint 'sam brìgh 's gach àm,
 O ar Slànuighear rioghail, 'se Iosa Criosd e,
 'S gur beatha gach linn e a's sìth gun cheann.

Bu türsach Màiri gle mhoch sa' ghàradh
 'S an robh ar Slànuighear a b' àillidh snuadh
 Air a leagail ìosal san duslach dhìblidh,
 A's fois no sìth dhi cha robh aon uair ;
 Le fàsgadh làmhan, 's a' bròn ro chràiteach
 Ag iarraidh a h-Àrd-rìgh bha'n tàmh 's an ùir,
 Na h-aingle 'b'àirde cha robh chum stàth dhi
 Ach fear a gràidh is e bha 'na rùn.

Cha robh fois no tàmh dhi air feadh a' ghàraidh,
 Bha 'cridhe cràiteach 's i 'sileadh dheur ;
 'S a sùil a ghnàth anns an àit' a dh'adhlaic iad
 Fear a gràidh-se d'an d' thug i spéis,
 'S air sealltuinn dlùth dhi bha'n àrach rùisgte
 'S e 'n uaigh bha dùbailt' air a dùnadh teann,
 'S le cumhachd umharr chaidh a' chlach a ghluasad,
 Air falbh o 'bruachan 's cha robh 'luaidh-se ann.

B'e 'n sgeul bha éibhinn thug aingle Dhé dhi
 Gu'n robh Criosd air éiridh, 's b'e ar feum san àm ;
 Cha do thuig i 'n sgeul ach gu brònach, deurach,
 'S gun ni fo 'n ghréin dheanadh feum d'a call.
 Tha stéidh na firinn—an soisgeul prìseil—
 'Toirt dearbhadh cinnteach air cor nam mnai,
 A bha le dìchioll ag iarraidh sìochaint,
 An sin labhair Criosd 's thàinig sìth air ball.

An sin sgaoil an ceò a rinn Muire 'chòmhdach
 B' i 'Grian na glòir air a dòrtadh 'steach
 Gu a cridhe cràiteach a bha gu sgàineadh,
 'S o bhròn gu gàire bha 'slàinte air teachd ;

O deasaich tràthail do thoil 's do nàdur,
 A's thig mar Mhàiri gle mhoch do'n uaigh,
 'S a' Ghrian o'n àirde ni ortsa dealradh,
 Bheir fois gu bràth dhuit nach toirear uait.

BUACHAILLEAN AN ARD-RIGH.

Tha buachailean an Ard-rìgh a' saothreachadh sa' ghàradh,
 'S is sgiambach an àilleachd, 's guth tàirneanaich an cainnt;
 Air an neartachadh le 'ghràsan 's a' tabhairt sgeul air slàinte,
 Is bainne 's biadh do'n àl e tha sàraichte sa' ghleann.

Le ceanal 's briathran mìnne, 'g am briodal leis an fhirinn
 Tha milis, blasda, cinnteach, 'sa bheir ioc-shlainte nach gann :
 'S cha shocraich iad an inntinn air nithe talmhaidh, dìblidh,
 'S e an uile chùram Criosd, 'se is Rìgh os ar ceann.

Cha mheas iad cruaidh an saothair gach là a's oi'che 'glaodh-
 aich
 'Se an dòigh a ghabh Fear-saoraidh air a chaoraich 'thoirt do'n
 chrò ;

An soisgeul bhì ga sgaoileadh le teachdairean a ghaoil-san,
 Cha'n fhàg e iad air faontra 'sa ghaol doibh cho mòr.

Tha teachdair'n Iosa Criosda gu duineal, fearail, dìleas,
 Tha brìgh is stéidh na firinn 'g an lionadh 's gach àm ;
 Tha 'bheatha anns a' Bhiobull bheir sonas, fois a's sith dhoibh ;
 'S ro bhlasda glòir na rioghachd sin tha cinnteach os ar ceann.

'Se dreuchd an Spioraid ghràs-mhoir na caoraich bhochda àrach,
 'S an fhuil thug buaidh 's gach àite a chàradh gu teann ;
 'S a' gabhail as an lànachd tha an saibhlean glòir' an Ard-rìgh,
 'G an neartachadh gu màgaran 's 'g an sàsachadh 's gach àm.

Cha'n fhaca sùil tha beò e 's cha tuig an inntinn fheòlmhor,
 An sonas tha air òrdach' do gach seòrsa do'n treud ;
 Tha 'n comhfhurtair an còmhnuidh 'toirt beatha dhoibhs' tha
 leònta,
 Is biadh 's is deoch a ghlòir-san 's ga'n treòrach gu nèamh.

Na teachdairean tha seòlta 's 'g ar teagasg anns gach òrdugh,
 Tha ainglean Rìgh na glòire 'g an còmhlach' 's gach àm ;
 'S an Spiorad Naomh ni'n còmhnuadh 'toirt choimeasan 's gach
 dòigh dhoibh,
 Bhì 'g altrom chaorach brònach tha deòrach 's ann am fanng.

'N uair thig iad stigh fo'n chòmhdach, na caoraich bhochda,
 bhrònach,
 Bidh fasgadh ann a's dòigh orr' le òrdugh Mhic Dhé ;

Bidh ar n-Athair sìorruidh 'n còmhnuidh le 'Spiorad Naomh
'g an treòrach'
Gu faicleach air a' chòmhnard gu beò uisge seimh:

I O M P A I D H.

Dheanainn iarraidh le deuraibh,
'S dheanainn làbadh gu làr
Air son mo chàirdean 's mo luchd-dùthcha
Nach 'eil a' rùnachadh gràis ;
A ta gun togradh, gun iarrtas,
'S a tha 'n an searganaich gach là,
A' dol 'n an cadal do'n t-siorruidheachd
Fo throm iarguin a' bhàis.

O a dhuine ta sàruicht'
Na fàilnich san uair,
Dean greim air a' ghealladh
Nach caraich 's nach gluais,
Ged robh na nèamhan air an crathadh
'S an talamh air a luasg',
Gur h-i 'n stéidh sin, a' Charraig,
A gheibh do'n anam a' bhuaidh.

Tha buaidh, trèd na fola,
Air a tabhairt do'n t-sluagh,
A ni iarraidh gu h-ealamh
Dh'ionnsuidh bhaile tha shuas,
Tha am baile so fìor-ghlan
'S gur rioghail a shluagh
A tha chòmhnuidh san rioghachd sin
Ann an Sion tha shuas.

'Na Shagart 's na Rìgh ann,
Tha losa am Fàidh,
'S rinn an t-Athair gu cinnteach
Gach ni thoirt 'na laimh ;
Fear-riaghlaidh nan nèamh e
'Sa ghlòir gu léir e os àird :
Tha na h-ainglean dha 'sleuchdadh,
'S na naoimh gu léir le luath-ghàir'.

Bha na mìltean, deich mìltean,
 A bha gle dhìblidh san fheòil,
 Air an gearradh 'n am mìrean,
 A's nach strìochdadh 's iad beò ;
 A fhuair an gealladh ro phrìseil,
 'S a rinn an dìon aig a' mhòd,
 'S ann do chomunn uasal an Rìgh iad
 A tha gle chinnteach an glòir.

Tha a' ghlòir os cionn tomhais,
 Tha an sonas gun cheann,
 'S cha'n 'eil truaigh' ann no dolaidh,
 Cha'n 'eil mallachd no call,
 'S cha'n 'eil acras no tart ann,
 No gealtachd roi' nàimh',
 Ann an cùirtean nam flaitheas,
 'S gur ro mhaitia a' bhi ann.

Air son gach mulad a's àmhghar,
 Air son gach cràdh agus bròn,
 A rinn iad fhulang san fhàsach
 Air son bhi'm fàbhar na còir,
 Agus thug e 'na ghràdh dhoibh
 Rioghachd am Pàras na glòir ;
 'S moladh siorruidh gu bràth ann,
 'S laoidhean 's dànaibh mar cheòl.

O ! dhuine a tha 'n deis-làimh
 Dean éisdeachd gun dàil
 Ris an an Spiorad ni réiteach
 'S a ghleusas gach càil ;
 'S e 'ghabhas do chuid Iosa—
 Maitheas, fireanteachd, agus slàint',
 'S a nochdas dhuine tha iosal
 Glòir na Rioghachd tha gu h'àrd.

SGEUL AOIBHNEACH NA SLAINTE.

'Se sgeul an àigh e tha 'n tràs' r'a luaidh,
 Is fìor an ràdh e tha measg an t-sluaigh,
 Gu'n d'thainig Slànuighear thoirt saors' o'n bhàs dhuinn

O'na thuislich Adhamh—o'na thuislich Adhamh,
Mar thràilean bha sinn truagh

'S tu Rìgh nan rìghrean a's Dia na glòir,
A dhealraich cinnteach a'd' Reul san fheoil,
A's grian nan speuran cha toir an leursa
Bheir focal Dé dhuinn—bheir focal Dé dhuinn
Air mais' a's meud do ghlòir.

'S e Fear-saoraidh Israeil an Ti thug buaidh,
An Leanabh Rìoghail air nach fhacas gruaim,
A rugadh iosal an stàbull dìblidh ;
Fear gràidh ar sinnsear'—fear-gràidh ar sinnsear'
A dh'éirich dhuinn a suas.

'N uair bha sinn dìblidh 's air beul na bruaich,
Gun àite dèidin o bhròn 'so thruaigh,
Rinn gaol neo-chrìochnach ar ceannach uaith' ;
'S e ar Slànuighear, Iosa—'S e ar Slànuighear, Iosa
'Thug dioladh 's phàigh e 'n luach.

Tha dorsa siorruidh nam flaitheas àrd
Nis fosgailt', fialaidh air bannaibh gràidh :
Trid gràis tha saorsa aig cloinn nan daoine ;
Is ro mhath bhi 'saoithreach'—is ro mhaith bhi daonnan
A' glaodhach air son gràis.

Tha Crìosd air àrdach' gu h-àrd an glòir !
Tha Crìosd air àrdach' gu àgh ro mhòr,
'S na h-ainglean àrda chuir sgàil d'an deoin
Air an aghaidh mhalta—air an aghaidh mhalta
Le'n sgiath'n 'sa snamh an glòir.

O' gloir nan nèamhan air a leud 's air fad,
'S na naoimh a' gleusadh an teud gun stad ;
Bidh Peadar 's Pol a's an t-Abstol Eoin ann
A' seinn nan oran—a' sior sheinn nan oran,
A's gach seors' a fhuair a steach.

Bidh leanabain ch'ich' ann gu dich'lach dan',
A' seinn gu finealt le moladh ard,
A thoirt cliù do'n Ti sin a bha 'sa ta,
Air a' chathair rìoghail—air a' chathair rìoghail
S gun cheann no crìoch tha 'ghradh,

GEARR CHUNNTAS MU M' BHEATHA.

RUGADH mise, Iain Mac-Eacharna, air mìosa deireannach a' gheamhraidh, 1829, ann an eilean Eisdeil. Bha mi air mo thogail mar tha moran sa' Ghàidhealtachd gu a bheag de chràbhadh nan teaghlaichean; ach cho fada 'sa rachadh dùrachd 'athar no caoimhneas màthar bha e air a chleachd-uin riumsa; agus gu ro bhitheanta chluinnt e m' mhath-air ghradhaich na briathran so ann am marbh na h-oidhche, an uair a bhiodh gach creutair aig fois, 's gach aon d'a cuid-eachd mu'n cuairt di, 's am Bìobull 'na laimh, "O! Iain bhochd, 'se mo chridhe th'air a chràdh gu goirt air son oleas do ghnìomharan; tha mise mar mhàthair a ghradhaich thu 'toirt achmhasan duit agus cha ghabh thu e. 'S goirid an ùine bhios mise leat tuilleadh: tha mi 'triall gu luath a dh'ionnsuidh na dachaidh bhuan—a Dhia cuidich thusa Iain bochd—mar pill thu féin e cha phill duin' e!" Bha gach ni dheth so air a labhairt gu tric ann an éisdeachd mo chluaise 's cha deanainn ach gaire fanaid 'na h-aodann. 'S bitheanta le amadain toileachas inutinn a dheanamh 'nan amaideachd féin, agus 's éigin domhs' aideachadh gu'm b' ann de'n t-seorsa so mi. Chaidh latha 'n déigh latha seachad, agus mìos an déigh mìos, 's cha robh an ùine fada gus an d' thainig an teachdair' a ghairm mo mhàthar chaomh a dh'ionnsuidh an Ti san do chuir i' dòchas daingean. Thach-air so air Di-sathairne, 1848. Chaidh teachdaire 'na ruith g'am iarraidh-sa, ag innseadh dhomh gu'n robh mo mhath-air coltach a bhí 'dol an cadal a' bhàis. 'N uair a chuala mi 'n sgeul rinn mi gàire o'n taobh a stigh. An iougant-ach leat gu'n d' rinn? Deasaich do bharrail agus fuasgail a' cheist a chuireas mi riut. C'ait an d'fhuir an teachdaireachd mi? Tha 'cheist so furasd' a fuasgladh o na seòlaidhean a fhuair thu cheana; ach ma tha i ro chruaidh ort ni mi féin a fuasgladh an aithghearr, agus 's i so i:—Bha mi ann an Tigh-casgraidh sliochd Adhamh, agus cuach do'n stuth ghoileach, theinnteach 'ga shlugadh. B' ann an sin a fhuair an teachdaireachd mise—ann an Tigh-fhliuchadh sgornan, no an aite comhnuidh an droch-spioraid, far am bheil mòran do dh'fhineachan còire air an treòrachadh gu mi-riaghailt. Ghabh mi ris an teachdaireachd agus ghluais

mi le tuainealaich mhòr ann am cheann, 's rànaig mi taobh na leapadh, far an robh mo mhàthair ghràdhach na luidhe. 'N uair a dh'aithnich mi am bàs 'na h-aodann, 'sa sùilean a' tional sgleò, dh'fhannaich mo chridhe mear aig meud an t-seallaidh, 's air labhairt dhomh thubhairt mi, "A mhàthair, tha sibh coltach ris a' bhàs;" ach cha d' thug i freagradh dhomh. Mhiannaich mi bruithinn a rithist, ach thubhairt i, "Fuirich air t-ais, oir tha'm fàileadh a tha dhiot ga'm chur seachad!" 'N uair a labhair i mar so chaidh e mar shaighead theinntich troimh gach buaidh de m' anam; ach cha b' fhada dh'fhuirich sin gus an robh e air a dheanamh suas le cuach no dhà do'n stuth loisgeach. Air an oidhche sin féin dhealaich mo mhàthair ghràdhach rium, agus ghabh an t-anam a chead do'n cholainn 's thriall e do'n t-siorruidheachd. Air an uair sin bha mi 'smuainteachadh le luathghair,—a' saolsinn bho nach robh ach-mhasan màthar tuilleadh r'a chluinntinn gu'n robh gach ni gu maith; ach o mo bhròn! 's ann a bha na h-uile ni cearr. A réir an t-Sean-fhocail, fhuair mise "mo thaod mu'm chluasan," agus rinn mi buil dheth.—

“A nis dh'fhalbh gach earail 's dh'fhalbh gach còmhradh,
 'S cha robh neach beò o'n éisdinn sgeul:
 Dh'imlich Sàtan suas gu Ionach sùgh mo thograidh
 Gun stàth do dh'fheum;
 'S bu shleamhain, lom, mo chos air fiar bhruthach,
 A' tional mullaigh anns gach ceum.

Bha mi 'dol an comhair mo chinn 'am builsguin buairidh gun fhios domh, mar an t-amadan a theid gu smachdachadh a' chip, no an damh a dh'ionnsaidh a chasgraidh, cha bhi fhios aca c'ait am bheil iad a' dol, 'nuair a tha iad air an riobadh anns an drip.—

Am bainne fìor-ghlan cha b'e mo mhiann,
 A's càil do dhiadhachd cha robh a'm' chòm;
 Ach misg, a's caonnagan, a's mì-thlachd,
 B'e mo thogradh anns gach àm.

An uair a bhithinn ann an streupaid,
 A' srachdadh léintean 'sa' sgailceadh cheann,
 B' àrd a chluinneadh tu mo ghlagan
 Ged bhiodh m' amhach tionndait' càin.

A dheanadh sgeul fada goirid, trì làithean mu'n d'fhàg mi Eiseal bha còmhrag mòr air gabhail àite ann an Tigh-fhliuchadh-sgòrnan a' Chaolais, agus mar is minic a bha

mi féin ann an ladar-miot thachair dhomh a bhì san driop air an uair so; agus is bitheanta leis an “fhear a theid san driop gu'm bì e 'feuchainn ri tighinn as mar dh'fhaodas e, ach chaidh mise cho domhain ann 's nach b' urrainn domh tighinn as gun an t-àite fhàgail, 's mar sin thug mi m'aghaidh air Grianaig.—

Dh'fhàg mi m'athair tùrsach, brònach,
 'S Nial òg a' sileadh dheur;
 'S mo mhàthair chaomh 'bhiodh rium a' còmhradh
 'Nis fo'n fhòd gun aithn' air sgeul.

Dh'fhàg mi beannachd aig mo chàirdean
 'S air clàr a' bhàta dh'fhalbh mi trom;
 A's rinn i mo ghiùlan sàbhailt
 Gu Grianaig tèaruinto nan long.

M'an do rainig mi caladh bha mo chiall air pilltinn rium;
 ach cha b' fhada bha i falbh a rithist.—

Bha mi le breislich agus brудар
 Air mo luasgadh null 's a nall;
 Air mo lagadh leis an donas,
 Bha 'cur conais ann am cheann.

Mar is tric leis na Gàidheil bho ch' an uair a thig iad gu Galldachd gu'm faic iad mòran a chuireas iongantas orra, agus b' ann do'n t-seòrsa so mise. An uair a thiginn a mach a dh'ionnsuidh na sràide, 'sa sheallainn suas os ceann nan Tighean-casgraidh chithinn *Campbeltown & Islay Whisky* sgrìobhta ann an litrichean mòra, air na h-àrd-doruis. Gabh mo leisgeul, dhi-chuimhnich mi *Distillery Store*, agus *Spirit Cellar* ainmeachadh; ach tha tionn gu leòir fhathast. Chuir gach ni bha mi 'faicinn iongantas orm, agus dh'fheòrach mi do m' chompanach e'arson a bha *Spirit* air a chur os ceann nan dorsau? Rinn e gaire agus thubhairt e, “Sin agad far am faigh thu an t-uisge-beatha is fearr.” Tharruing mi féin osan throm,—oir chuimhnich mi na chaidh seachad, agus thubhairt mi,

Cha 'n e uisge-beatha ach uisge-bàis—
 An t-uisg' a chàridh mo chridhe 'am chom;
 Uisge 'dh'fhàg na mìltean liath,
 'S a dh'fhàg na ciadan falamh, lom.

[Ma bhios mi air mo chàomhnadh, 's gu'm faigh mi'n cothrom, gheibh sibh an còrr uigh air n-uigh.—I.M'E.]

